

Prot. N. 00535/04

Rzym, 29 czerwca 2004

Do wszystkich Przełożonych wyższych

Drodzy bracia,

Zakon nasz przeżywa obecnie okres aktualizacji. Kościół i Sobór Watykański II dał nam do tego impuls i ukazał potrzebę takiego działania. Podjęliśmy się odnowienia i uaktualnienia tekstu Konstytucji, co było zadaniem trudnym i skomplikowanym, i pozostaje jeszcze nie zakończonym. W kontekście szybkich i głębokich przemian technicznych i kulturowych naszej epoki pojawiła się nagła konieczność stworzenia nowej edycji „Lexicon Capuccinum”, który będzie zaktualizowany, poprawiony i odpowiadający potrzebom naszego Zakonu obecnego na całym świecie.

1. Stary „Lexicon Capuccinum” i jego aktualizacja

„Lexicon Capuccinum” z 1951 r., owoc ponad 12 lat pracy, (pierwsze próby stworzenia Leksykonu podjęto już 1911 r.) bardzo wychwalany przez inne Zakony, służył naszym braciom przez ponad pół wieku. Ze względu na swoją wartość naukową, jedyny w swoim rodzaju Leksykon jest jeszcze dziś ceniony przez wielu badaczy i historyków. Jednak już od pewnego czasu odczuwa się potrzebę zaktualizowania Leksykonu nie tylko dlatego, że zawiera różne błędy i liczne opuszczenia w odniesieniu do znamienitszych braci (por. np. Cassiano da Oberleutasch, *De opere quod „Lexicon Capuccinum” inscribitur*, w Coll. Franc. 23 [1953] 265-284), ale także z powodu uzupełnienia bibliografii z ostatnich 50 lat oraz zamieszczenia haseł związanych z nowymi strukturami, okręgami i domami obecności naszego Zakonu. Rzeczywiście, przez ostatnie 50 lat w Zakonie nastąpiły głębokie zmiany. Wystarczy wspomnieć nowe prawodawstwo, poczynając od Konstytucji, ale także nowe okręgi, konferencje, prowincje, wiceprowincje, kustodie, wspólnoty lokalne, delegacje, domy obecności, itd. Wiele klasztorów zostało opuszczonych lub zamkniętych. Przybyli nowi święci, błogosławieni, słudzy Boży, biskupi i osoby, które zasługują, aby były wspomniane przez historię. Stary Leksykon istniejąc tylko w języku łacińskim, którego znajomość prawie już zanika również i w naszym Zakonie, przestaje być odpowiednim narzędziem pracy dla wielu braci. Oczywiście, łacina ze względu jej zwiezłość i precyzyjność znaczenia słów byłaby najlepszym językiem także i dla nowej edycji. Praca nad Leksykonem, ogromnie angażująca, wymaga ścisłej współpracy wielu braci i odpowiedniej organizacji. Dlatego minister generalny i definitywum jego uznali za konieczne stworzenie specjalnej komisji, której zadaniem jest zastanowić się nad możliwościami odnowienia starego Leksykonu (por. List z 10 kwietnia 2001 r.: Prot. N. 00286/01).

2. Cel i zadania nowego Leksykonu

Komisja spotkała się już dwa razy: 11-13 grudnia 2003 i 28-30 kwietnia 2004 r. Nowy „Lexicon Capuccinum” będzie przede wszystkim pierwszym narzędziem zbierania danych do badań historycznych i związanych z kulturą, ale jednocześnie powinien służyć także administracji Zakonu w kurii generalnej i w kuriach prowincjalnych. Jego zadaniem ma być umacnianie jedności Zakonu w jego różnorodności form, ponieważ zawierać on będzie cały proces odnowy Zakonu poczynawszy od Soboru Watykańskiego II aż do dziś. Leksykon

przyczyni się także do wzrostu wiedzy o historii kapucynów w naszym Zakonie jak i poza nim, ponieważ głównymi użytkownikami tej publikacji będą zapewne naukowcy zajmujący się historią i religią, czyli osoby związane ze środowiskiem uniwersyteckim. Stąd zrozumiałe jest, że Leksykon służyć będzie również w formacji. Mamy nadzieję, iż pośród pierwszych osób, które będą konsultować Leksykon, znajdą się przede wszystkim bracia, także ci w formacji początkowej, dla których publikacja ta stanie się bardzo użytecznym narzędziem.

Te i wiele innych motywów wskazują na potrzebę dzieła, które zasługuje na poważne i zdecydowane potraktowanie. Po długich dyskusjach zdecydowano, że Leksykon ukaze się w dwóch wersjach językowych: włoskiej i angielskiej. Dlaczego? Dlatego, że są to dwa języki najbardziej znane w Zakonie, a zwłaszcza pośród naukowców kapucyńskich. W przyszłości mogą pojawić się wersje również w innych językach.

W celu odpowiedniego prowadzenia prac nad Leksykonem, wyboru właściwych haseł, kryteriów, bibliografii minister generalny i definiterium jego będą superwizorami w kierowaniu komisją Leksykonu, która będzie miała do pomocy różne urzędy i instytucje zakonne. W Kolegium międzynarodowym św. Wawrzyńca z Brindisi w Rzymie powstanie stałe Biuro Leksykonu posiadające koordynatora, sekretarza i wicesekretarza wykonawczego. Osoby te będą miały za zadanie przyjmować dane pochodzące z różnych prowincji i okręgów Zakonu, od archiwistów, bibliotekarzy, sekretarzy prowincjalnych, historyków i specjalistów z różnych dziedzin, urzędów kurialnych. Grupa ekspertów następnie będzie musiała przejrzeć każde hasło z osobna oraz rodziny haseł. Komisja redakcyjna zajmie się ostateczną wersją tekstu poszczególnych haseł biorąc pod uwagę ich długość, odpowiedni dobór słów, syntetyczne ujęcie przedmiotu, zgodność z innymi hasłami, umieszczenie koniecznych odnośników. Będzie to praca, jak można sobie wyobrazić, ogromna, długa, wymagająca wiele cierpliwości i wytrwałości.

Członkami Biura „Lexicon Capuccinum” zostali mianowani następujący bracia:

- br. Gandolf Wild (Prow. Tanzanii, członek kurii generalnej) - koordynator;
- br. Roberto Cuvato (Prow. Siracusa) - sekretarz wykonawczy;
- Paul Hanbrige (Prow. Australii) - wicesekretarz wykonawczy.

Prace Biura rozpoczną się we wrześniu 2004 r.

Kontakt z Biurem Leksykonu:

Ufficio Lexicon Capuccinum, C.P. 18382 - G.R.A. Km 65.050, 00163 Roma;

E-mail: lexicon@ofmcap.org

Telefon:

Fax:

3. Konieczność współpracy

Publikacja nowego Leksykonu będzie wymagała wiele lat ciężkiej pracy. Dlatego wszystkie okręgi Zakonu powinny być dyspozycyjne do współpracy z Komisją i Biurem Leksykonu.

Niniejszym listem wzywam do tej koniecznej współpracy, aby dzieło mogło być doprowadzone do końca. Stąd każda prowincja i okręg musi przekazać do Biura Leksykonu nazwiska współpracowników (archiwistów, bibliotekarzy, sekretarzy prowincjalnych i innych odpowiednio przygotowanych osób oraz nazwisko brata (może to być jeden ze współpracowników), który będzie łącznikiem z Biurem Leksykonu. Wraz z nazwiskami trzeba podać adresy, telefony, fax, e-mail, itp. Informacje muszą być przesłane do 20 września 2004 r.

Proszę poszczególnych prowincjałów, wiceprowincjałów, różne okręgi Zakonu a także rejony misyjne, aby wspomagali i podtrzymywali tę współpracę, bez której nie będzie możliwa nowa edycja Leksykonu kapucyńskiego.

Powierzamy tę ciężką pracę Niepokalanej Dziewicy, patronce naszego Zakonu, aby odnowiona pamięć o historii i życiu Zakonu przerodziła się w odnowienie jedności w miłości i przyczyniła się do odnowy duchowej i kulturalnej wszystkich kapucynów na świecie.

Br. John Corriveau
Minister generalny OFMCap.